

หมู่บ้าน สันติคีรี หมู่ที่ 1

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านเจียงจาไซ ม. 11 (ต. แม่สลองใน)
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านป่าคาสุขใจ ม. 5 (ต. ป่าดิ่ง อ. แม่จัน)
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านกลาง ม.6 (ต. ป่าดิ่ง อ. แม่จัน)
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านแม่จันหลวง,แม่เต๋อ (สหภาพเมียนมาร์)

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

ปีพ.ศ. 2504 ตอนต้นปีกองกำลังพลัดถิ่นที่เมืองเชียงลับแตกพ่าย เป็นกองทัพที่ 5 ของนายพล ด่วน ซี่เหวิน ยึดเข้าที่มั่นดอยแม่สลองจังหวัดเชียงราย ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2504 รัฐบาลสหภาพพม่าซึ่งได้ร้องเรียนไปยังองค์การสหประชาชาติ เพื่อถอนกำลังทหารกลับได้หวั่น จำนวน 4,349 คน จากกองทัพที่ 1, 2, 4 ส่วนกองทัพที่ 3 ของนายพลหลีเหวิน ผาน จังหวัดเชียงใหม่และกองทัพที่ 5 ของนายพล ด่วน ซี่เหวิน ไม่ประสงค์กลับได้หวั่นจึงนำกำลังหลบหนีและตั้งหลักแหล่งอยู่ในประเทศไทย โดยกองทัพที่ 3 ได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ กองทัพที่ 5 ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ดอยแม่สลอง จังหวัดเชียงราย

ในปี พ.ศ. 2512 ทางรัฐบาลไทยได้ส่งพลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ ไปเจรจากับทางได้หวั่นอีกครั้งหนึ่งจึงได้มีข้อตกลงให้ทหารจีนคณะชาติที่ยังเหลืออยู่ในประเทศไทยนั้นให้อยู่ภายใต้การปกครองและดูแลของรัฐบาลไทย โดยของบัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบและเพื่อความสะดวกในการดูแลจึงตั้งกองบัญชาการส่วนหน้ามีผู้บัญชาการคือ พลโท เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ รองเสนาธิการทหารสูงสุดและพลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์ ได้ตั้งชื่อหมู่บ้านบนดอยแม่สลองว่า บ้านสันติคีรี หมายถึง หมู่บ้านขุนเขาแห่งความสงบสุข ภาษาจีนเรียก หมู่ชื่อเล่อ

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ชันและราบมากชาวบ้านได้ก่อสร้างบ้านเรือนก่อเกิดเป็นชุมชนขนาดใหญ่

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อนเริ่มประมาณเดือนเมษายน
- ฤดูฝนเริ่มประมาณเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม
- สภาพอากาศจะเย็นและเย็นจัดประมาณ 5 – 6 เดือน โดยเริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายน - มีนาคมของทุกปี

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 1 สาย		
คอนกรีต	-	สาย
ลาดยาง	1	สาย
ลูกรัง	-	สาย
- ไฟฟ้ามี	600	หลังคาเรือน
- ประปามี	-	หลังคาเรือน
- หอกระจายข่ามี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	-	ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน สันติคีรี มีจำนวน 530 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 7,446 คน เพศชาย 3,654 คน เพศหญิง 3,792 คน

3.2 ภาษาดั้ง

ภาษาจีนยูนนาน , ไทยใหญ่ และอ่า

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	20	คน
- อนุบาล	164	คน
- ประถม	500	คน
- มัธยม	-	คน
- อนุปริญญา / ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	-	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย บุญช่วย สูดยอดตำราญ
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย ทวี ทวีอภิศิษนะ
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย พิสิษฐ์ ขัติกุล
 2. นาย เอี้ยวจื้อ แซ่จ้ง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

-

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

-

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

-

4.3 พื้นที่ทำนา. - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 6,610 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 2,000 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

-

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

- พระบรมธาตุเจดีย์ศรีนครินทร์
- สุสานนายพล ต่วน สีเหวิน
- อนุสรณ์สถานวีรชนจีน
- บ้านเกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ แม่สลองรีสอร์ท

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัดมี 2 แห่ง

- วัดสันติคีรีญาณสังวราราม 1 แห่ง
- สำนักสงฆ์ศรีมหาโพธิ์มงคลบุญชุม 1 แห่ง

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

- ประเพณีตรุษจีน
- ประเพณีไหว้พระจันทร์

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาคริสต์
- ศาสนาอิสลาม

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

-

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

6.1 พื้นที่ทำกิน

6.2 สัตว์ชาติ

หมู่บ้าน อาเหละ หมู่ที่ 2

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านสามแยกอีโก้
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านอาแบ
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านเลาสิบ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านธาตุ

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

บ้านอาเหละตั้งอยู่บริเวณพิกัด NC 876411 จัดเป็นหมู่บ้านถาวร
เมื่อปี พ.ศ. 2518 มีระยะห่างจากถนนพหลโยธินประมาณ 25 กิโลเมตร มีความสูงจาก
ระดับน้ำทะเล 504 เมตร

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสลับซับซ้อนส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ชัน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 3 สาย		
คอนกรีต	2	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	1	สาย
- ไฟฟ้ามี	600	หลังคาเรือน
- ประปามี	26	หลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	1	ร้านค้าสหกรณ์

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน อาหะละ มีจำนวน 37 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 210 คน เพศชาย 84 คน เพศหญิง 128 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 5 ภาษา

-

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน 7 คน
- อนุบาล 16 คน
- ประถม 22 คน
- มัธยม 19 คน
- อนุปริญญา/ปวส. 1 คน
- ปริญญาตรี - คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย พิชัย ชื่อมือ
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย หมี่ผ่า ชื่อมือ
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย ปรีชา อามอ
 2. นาง อารยา อามอ

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

ทุกคนแข็งแรงสมบูรณ์

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- ทำไร่ทำสวน

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป

4.3 พื้นที่ทำนา - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน. 50 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 600 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ป่าชุมชน

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

-

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัดไม่มี

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

- คริสต์นับถือพระเจ้า
- พุทธนับถือบรรพบุรุษ
- วัฒนธรรมนับถือบรรพบุรุษ

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาคริสต์

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- เดือน มิถุนายน ปีใหม่ไข่แดง
- เดือน กันยายน ปีใหม่จีนข้าง
- เดือน ตุลาคม กินข้าวใหม่
- เดือน ธันวาคม ปีใหม่ลูกท้อ
- เดือน ธันวาคม คริสต์มาส

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

6.1 ถนน

6.2 น้ำ

หมู่บ้าน เลาสิบ หมู่ที่ 3

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านอาเหละ
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านทุ่งต่าง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	สวนสัตว์พระราชทาน
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านผาเตือ

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

หมู่บ้านเลาสิบตั้งมานานแล้วกว่า 60 ปี

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสลับซับซ้อน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 7 สาย
- คอนกรีต 3 สาย
- ลาดยาง 1 สาย
- ลูกรัง 3 สาย
- ไฟฟ้ามี 25 หลังคาเรือน
- ประปา มี ทุกหลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี 1 แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี 1 ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน เลาสิบ มีจำนวน 53 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 166

คน เพศชาย 84 คน เพศหญิง 92 คน

3.2 ภาษาถิ่น

ภาษาเข่า สื่อสารด้วยภาษาไทย

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน 3 คน
- อนุบาล 9 คน
- ประถม 11 คน
- มัธยม 10 คน
- อนุปริญญา / ปวส. 5 คน
- ปริญญาตรี 3 คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย กมลศักดิ์ เจริญปรีดานนท์
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย คมศาสตร์ แซ่เดี๋ย
2. นาย เลาดู แซ่ฟ่าน
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย หลู่เหยียน แซ่ฟ่าน
 2. นาย รังสรรค์ เบี้ยวเซ

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

ทุกคนสุขภาพแข็งแรงไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

ทำไร่,ทำสวน,ปลูกข้าว,ปลูกข้าวโพด,ปลูกจิง

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

ผู้หญิงปักผ้าขาย ผู้ชายส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไป บางคนมีความสามารถดี

เหล็กและทำจักรสานขาย

4.3 พื้นที่ทำนา - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน - ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 200 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ข้าวไร่
- ข้าวโพด

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

ไม่มี

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

- 5.1 โบสถ์มี 1 แห่ง
- 5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม
 -
- 5.3 การนับถือศาสนา
 - ศาสนาพุทธ
 - ศาสนาคริสต์
- 5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน
 - ประเพณีตรุษจีน
 - ประเพณีสารทจีน

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 ที่ดินทำกิน
- 6.2 ใบโหนดที่ดิน

หมู่บ้าน ชาติ หมู่ที่ 4

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านอาหม่ม ม. 3 (ต.แม่สองใน)
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านป่าคาสามัคคี ม. 8 (ต.แม่สองนอก)
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านกลาง ม.6 (ต.แม่สองนอก)
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านอาแบ ม.7 (ต.แม่สองนอก)

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

ชาวบ้านชาติส่วนใหญ่อพยพมาจากหัวแม่คำ ต.แม่สองใน อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงรายและเมืองสระประเทศพม่า โคเป็นชาวเขาเผ่าลีซอ , ลาหู่, อาข่า, ปะปนกันอยู่ กลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งหลักนำโดยนายอาเหละยะ แซ่หมี่ ซึ่งเป็นผู้นำคนแรกของหมู่บ้านอพยพเข้ามาครั้งแรกจำนวน 6 หลังคาเรือน เมื่อปี พ.ศ. 2506 เหตุที่ย้ายจากที่เดิมเพราะโรคภัยไข้เจ็บ เช่น โรคมาเลเรียและการสู้รบของชนกลุ่มน้อยจึงอพยพเข้ามาตั้งรากฐานบ้านเรือนเป็นหมู่บ้านชาติ หลังจากชุดแรกได้อพยพเข้ามาจึงส่งข่าวให้ญาติอพยพมาสมทบ จากนั้นเมื่อปี พ.ศ.2518 ได้มีศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขามาสำรวจให้หลักฐานเป็นคนไทยบนพื้นที่สูงและให้สัญชาติไทยต่อไป จากนั้นเมื่อปี พ.ศ. 2522 ได้แต่งตั้งผู้นำคนใหม่คือ นาย ชรินทร์ - อภิกรมลชัย รับตำแหน่งจนถึง 1 ธันวาคม 2549 และวันที่ 22 ธันวาคม 2549 ได้แต่งตั้งผู้นำคนใหม่ คือ นาย มนตรี กันทรอุดมสุข เป็นผู้นำจนถึงปัจจุบัน

ก่อนนี้มีพระธาตุเก่าแก่แห่งหนึ่งซึ่งสันนิษฐานว่าอาจเป็นเจดีย์เก่าแก่ของชาวไทยใหญ่ที่เคยอาศัยอยู่มาก่อนจึงมีนายทุนจ้างชาวบ้านชุดเพื่อหาของมีค่า ซึ่งขณะนี้ยังพบก้อนอิฐจำนวนมากและชาวบ้านได้บูรณาการสร้างพระธาตุจำลองไว้ในปัจจุบัน

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นหุบเขาที่มีภูเขาสูงล้อมรอบและเทือกเขาสลับซับซ้อน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว
- ฤดูแล้ง

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 2 สาย		
คอนกรีต	1	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	1	สาย
- ไฟฟ้ามี	140	หลังคาเรือน
- ประปามี	140	หลังคาเรือน
- หอกระจายข่ามี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	5	ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน ชาติ มีจำนวน 140 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,238 คน เพศชาย 614 คน เพศหญิง 624 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 6 ภาษา

ภาษาจีน , ไทยใหญ่ , ไทยกลาง , อาข่า , ลีซอ , ลาหู่

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	38	คน
- อนุบาล	9	คน
- ประถม	128	คน
- มัธยม	62	คน
- อนุปริญญา / ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	1	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย มนต์รี กันทรอุดมสุข
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย ปัญญา กันทรภัทร
2. นาย สมบัติ กันทรนิวัต
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
1. นาย เศรษฐพร กันทรระหง
2. นาย আহ်วังโป๊ะ แซ่ช่าง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

มีสุขภาพดี

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

- 4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน
- ทำไร่ข้าว, ไร่ข้าวโพด
 - ทำสวนลิ้นจี่, ส้มเขียวหวาน, เชอร์รี่
- 4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน
- รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย
- 4.3 พื้นที่ทำนา - ไร่
- 4.4 พื้นที่ทำสวน 350 ไร่
- 4.5 พื้นที่ทำไร่ 75 ไร่
- 4.6 พืชที่สำคัญได้แก่
- ข้าวไร่, ข้าวโพด
- 4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน
- หน่วยจัดการต้นน้ำแม่สลอง (บ้านธาตุ)
 - น้ำตกธรรมชาติ

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

- 5.1 วัดมี 1 แห่ง
- วัดสันติธรรม
- 5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม
- ส่วนใหญ่เชื่อถือบรรพบุรุษและคริสตจักร
- ทำบุญศาลเจ้าในหมู่บ้าน
 - ทำบุญไหว้บรรพบุรุษ
 - ทำบุญไหว้เจ้าป่าเจ้าเขา
 - ทำบุญไหว้คันท้ำน้ำถ้ำธาร
- 5.3 การนับถือศาสนา
- ศาสนาคริสต์
 - นับถือบรรพบุรุษ
- 5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน
- ประเพณีตรุษจีน
 - ประเพณีเซ่งเม้ง
 - ประเพณีไหว้พระจันทร์
 - ประเพณีสารทจีน
 - ประเพณีบั้งไฟ
 - ประเพณีไหว้ศาลเจ้า
 - ประเพณีไหว้เจ้าป่าเจ้าเขา
 - ประเพณีทำบุญไหว้เจ้าที่คนที่ไร่

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 ที่อยู่อาศัยที่กินทำกินไม่เพียงพอ
- 6.2 ฐานะเพื่ออุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ
- 6.3 ไฟฟ้าไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน
- 6.4 ถนนเข้าซอยต่างๆในหมู่บ้านไม่ดี
- 6.5 ไม่มีตลาดรับผลผลิต ผลผลิตไม่เพียงพอ
- 6.6 ไม่มีอาชีพที่มั่นคง

หมู่บ้าน จะบุลี หมู่ที่ 5

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านพนาสวรรค์
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านโป่งป่าแฉม (ต. ป่าดิ่ง อ. แม่จัน)
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านอาแบ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านป่าคาสุขใจ

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

บ้านจะบุลีเป็นหมู่บ้านบริวารของบ้านป่าคาสุขใจ ม. 5 ต. แม่สลองนอก อ.แม่ฟ้าหลวง จ. เชียงราย เป็นชนเผ่าลาหู่หรือมูเซอ มีจำนวน 30 ครัวเรือน ชาวคอยแม่สลองสมัยก่อนรู้จักหมู่บ้านนี้ในนาม จะคะต้อ โคตั้งคามชื่อ ผู้นำคนแรกของหมู่บ้าน ต่อมา นายจะคะต้อย้ายไปอยู่ที่อื่น จึงมีผู้นำคนใหม่ชื่อ นาย จะบุลี ก็เลยตั้งชื่อหมู่บ้านใหม่เป็นบ้านจะบุลี โดยหมู่บ้านได้ก่อตั้งมาประมาณ 130 ปี เป็นหมู่บ้านที่เก่าแก่ที่สุดบนคอยแม่สลอง ชาวบ้านนับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพเกษตรกร ดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบโฮมสเตย์

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 600 – 700 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ 80 % และพื้นที่ทำกินกับพื้นที่อยู่อาศัย 20 %

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 2 สาย
 - คอนกรีต - สาย
 - ลาดยาง - สาย
- ลูกรัง 2 สาย
- ไฟฟ้ามี ไม่มี
- ประปามี 30 หลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี 2 แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี ไม่มี

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน จะบุลี มีจำนวน 30 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด - คน

เพศชาย - คน เพศหญิง - คน

3.2 ภาษาถิ่น

ลาหู่

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- | | | |
|------------------------|---|----|
| - เด็กเล็กก่อนวัยเรียน | - | คน |
| - อนุบาล | - | คน |
| - ประถม | - | คน |
| - มัธยม | 1 | คน |
| - อนุปริญญา / ปวส. | - | คน |
| - ปริญญาตรี | 1 | คน |

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย ล้อแอ่ อายีกู๋
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย อาเบ ยาซ่า
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นางสาว อมรรัตน์ รัตนชัย
 2. นาย อาซื่อ แย่เบวคู๋

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

แข็งแรงสมบูรณ์

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- ทำไร่ข้าวโพด
- ปลูกข้าว

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป
- บริการด้านท่องเที่ยว

4.3 พื้นที่ทำนา. - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน - ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ - ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ผักพื้นบ้าน
- ข้าวโพด

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

- วิถีชีวิตชุมชนลานูดั้งเดิม
- น้ำตกแม่ก๊ก
- ป่าธรรมชาติ
- ป่าลิง

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัฒนธรรม ไม่มี

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

- นับถือเทวดา (ก่อชา)
- ทำพิธีไหว้ผีบรรพบุรุษ

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- เดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ เทศกาลปีใหม่ลานู
- เดือนเมษายน สร้างศาลถวาย , พิธีล้างบาป
- เดือนกรกฎาคม ถวายข้าวโพด
- เดือนตุลาคม เทศกาลกินข้าวใหม่ , ถวายพืชพันธุ์ธัญญาหาร

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 ชาวบ้านมีการศึกษาดำ พูดยาภาษาไทยไม่ได้
- 6.2 ฐานะยากจน
- 6.3 อาชีพไม่มั่นคง
- 6.4 คมนาคมไม่สะดวก

หมู่บ้าน กลาง หมู่ที่ 6

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	ต.แม่สลองใน
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านพนาสวรรค์ ม.9
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านธาตุ ม. 4
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี ม.1

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

เดิมชาวบ้านกลางหมู่ 6 ได้อพยพมาจากประเทศจีนตอนใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2504 พร้อมหมู่ที่ 1 ของตำบลแม่สลองนอกหรือชาวจีนกองพลที่ 93 บ้านกลางหมู่ 6 เดิมได้มีชนเผ่าลีซูอาศัยอยู่ก่อนประมาณ 10 กว่าหลังคาเรือน ต่อมาชาวจีนได้เข้ามาอยู่ชนเผ่าลีซูจึงได้อพยพไปอยู่ที่อื่น

ผู้ก่อตั้งหมู่บ้านชื่อ นาย กว้อเอน แซ่จาง ได้อาศัยอยู่กัน 20 กว่าหลังคาเรือน การประกอบอาชีพของชาวบ้านคือ ทำไร่ข้าว , ข้าวโพด , ค้าขาย , เลี้ยงสัตว์ ซึ่งสมัยนั้นถนนสัญจรไปมาลำบากมาก

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาขึ้นมากมีถนนคอนกรีต , น้ำประปา ใช้อย่างสะดวกสบายมีประชากรกว่า 135 หลังคาเรือนและมีโรงเรียนไทย – จีน

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสลับซับซ้อนและป่าชุมชน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 9 สาย
- คอนกรีต 5 สาย
- ลาดยาง 1 สาย
- ลูกรัง 3 สาย
- ไฟฟ้ามี 135 หลังคาเรือน
- ประปามี 120 หลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี 2 แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี 7 ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน กลาง มีจำนวน 136 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 776 คน เพศชาย 396 คน เพศหญิง 380 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 5 ภาษา

ภาษาจีน , ไทยใหญ่ , ไทย , อาข่า , ลานู

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	20	คน
- อนุบาล	30	คน
- ประถม	160	คน
- มัธยม	30	คน
- อนุปริญญา / ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	2	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ -
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ -
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย บรรเทา ธีระยา
 2. นาย เทียนฟู แซ่จ้ง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

มีสุขภาพดี

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- ทำไร่ , ทำสวนผลไม้เมืองหนาว
- ไร่ชา
- เลี้ยงสัตว์

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป ,
- ค้าขาย

4.3 พื้นที่ทำนา - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 500 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 500 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ชา
- เซอร์รี่, ถั่วลิสง

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

- สวนชา 101
- จุดชมวิวโฮมสเตย์บ้านกลาง

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัดมี 1 แห่ง , ศาลเจ้า 2 แห่ง , โบสถ์ 1 แห่ง

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

- ไหว้ศาลเจ้าหมู่บ้าน
- ไหว้ศาลเจ้าป่า

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาคริสต์

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- | | |
|-------------------|---------------------------|
| - เดือนมกราคม | งานชงชา |
| - เดือนกุมภาพันธ์ | วันตรุษจีน |
| - เดือนเมษายน | วันสงกรานต์ , วันสงกรานต์ |
| - เดือนมิถุนายน | ไหว้บะจ่าง |
| - เดือนสิงหาคม | วันสารทจีน |
| - เดือนกันยายน | วันไหว้พระจันทร์ |
| - เดือนธันวาคม | วันคริสต์มาส , วันสิ้นปี |

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 ไม่มีสัญชาติไทย
- 6.2 ที่ดินทำกินไม่เพียงพอ
- 6.3 น้ำไม่พอใช้

หมู่บ้าน อาแบ หมู่ที่ 7

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านป่าคาสุขใจ
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านปางสา , หมู่บ้านเล่าพู
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านอาและ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านจะบุลี

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

ก่อนที่จะอพยพมาอยู่หมู่บ้านอาแบ ชาวบ้านได้อพยพไปอยู่หลายๆหมู่บ้าน เดิมทีชาวบ้าน อยู่ที่บ้านหัวแม่คำแล้วจึงอพยพมาอยู่หมู่บ้านแม่หัวฝิ่งอยู่ได้ประมาณ 30 ปี จึงได้ไปอยู่หมู่บ้านสันกอง ต. แม่ยาว อ. เมือง อยู่ได้ 10 ปี จึงอพยพไปอยู่หมู่บ้านใหม่ อาข่า อยู่ได้อีก 5 ปี ก็ย้ายหมู่บ้านใหม่อีกครั้ง คือ (หมู่บ้านอาแบ) เมื่อปี 2504 โดยการนำของนาย ตู่เยอะ มาเยอะ อพยพมาอยู่ครั้งแรกประมาณ 10 หลังคาเรือน อยู่ได้ประมาณ 3 ปี หมอผีเสียชีวิตชาวบ้านจึงได้ย้ายหมู่บ้านไปตั้งที่ใหม่ ซึ่งห่างจากหมู่บ้านเดิมประมาณ 200 เมตร โดยนาย ตู่เยอะ มาเยอะ เป็นหมอผีและผู้นำหมู่บ้าน เรียกหมู่บ้านใหม่นี้ว่า **หมู่บ้านตู่เยอะ** เมื่อนายตู่เยอะเสียชีวิตลงชาวบ้านจึงย้ายหมู่บ้านอีกครั้งโดยการนำของนาย อาแบ มาเยอะ ซึ่งเป็นลูกของนายตู่เยอะและเรียกหมู่บ้านใหม่นี้ว่า **หมู่บ้านอาแบ** หมู่บ้านอาแบได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อปี 2549 ปัจจุบันมีนาย ศรีพิชัย เวยแมได้รับการเลือกตั้งให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2549 และมีนายอาคำ มาเยอะ เป็นผู้นำศาสนา

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ภูเขาสูงมีภูเขาสลับซับซ้อน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

มี 3 ฤดู อากาศมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ซึ่งทำให้ฤดูฝนฝนตกไม่เป็นฤดูกาล ช่วงฤดูร้อนร้อนมาก ช่วงฤดูหนาวก็หนาวจัด

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 3 สาย		
คอนกรีต	1	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	2	สาย
- ไฟฟ้ามี	47	หลังคาเรือน
- ประปามี	42	หลังคาเรือน

- หอกระจายข่าวมี 1 แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี 3 ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน อาแบ มีจำนวน 54 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 647 คน เพศชาย 335 คน เพศหญิง 312 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 1 ภาษา

ภาษาอาข่า

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน 9 คน
- อนุบาล 18 คน
- ประถม 130 คน
- มัธยม 80 คน
- อนุปริญญา / ปวส. 4 คน
- ปริญญาตรี 8 คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย ศรีพิชัย เวยแม
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย อาหย่า ชะมื่อ
2. นาย ประสิทธิ์ เชมมื่อ
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย พิระศักดิ์ รุ่งลักษณ์
 2. นาย อาจู เชมมื่อ

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ดี

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- ปลูกข้าว , ข้าวโพด
- ปลูกขิง
- ปลูกไม้ผลต่างๆ

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป ,
- หาของป่าขาย เช่น หน่อไม้ , ดอกโกล

4.3 พื้นที่ทำนา 500 ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 300 ไร่

- 4.5 พื้นที่ทำไร่ 700 ไร่
- 4.6 พืชที่สำคัญได้แก่
- ข้าว, ข้าวโพด
 - ฝรั่ง
 - ไม้ผล
- 4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน
- ไม่มี

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัด ไม่มี

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

ประเพณีปีใหม่แดงกวาหรือปีใหม่ไล่ผี มีกำหนดให้จัดขึ้นหลังจากประเพณีปีใหม่ไล่ชิงช้าไปอีก 25 วัน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของหมู่บ้านเพราะเชื่อว่าพิธีไล่ผีสามารถช่วยไล่ผีที่อยู่ในแต่ละบ้าน

5.3 การนับถือศาสนา

-

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- เดือนเมษายน ประเพณีปีใหม่ใจแดง
- เดือนสิงหาคมกับต้นเดือนกันยายน ประเพณีไล่ชิงช้า
- ประเพณีปีใหม่ลูกข่างจัดตรงกับวันขึ้นปีใหม่ของสากลไทย

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

6.1 ที่ดินทำกินไม่เพียงพอ

6.2 ถนน

6.3 น้ำไม่พอใช้

หมู่บ้าน ป่าคาสุขใจ หมู่ที่ 8

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านธาตุ
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านอาแบ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านจะบู่สี

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

เมื่อปี พ.ศ. 2520 ชาวบ้านได้ย้ายมาจากโป่งสาย และได้ตั้งหมู่บ้านมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 ซึ่งมีไม่กี่หลังคาเรือนจนปัจจุบันมีประชากรเพิ่มขึ้นกลายเป็นหมู่บ้าน ชาวบ้านอยู่ดีกินดีขึ้นเพราะหมู่บ้านมีการพัฒนามากขึ้น

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นพื้นที่ภูเขาสูงมีภูเขาสลับซับซ้อน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

มี 3 ฤดู ฤดูฝนจะเย็นหน่อย ช่วงฤดูร้อนก็ร้อนมาก ช่วงฤดูหนาวก็หนาวจัด

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 4 สาย		
คอนกรีต	2	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	2	สาย
- ไฟฟ้ามี	58	หลังคาเรือน
- ประปามี	58	หลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	1	ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน ป่าคาสามัคคี มีจำนวน 66 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 500 คน เพศชาย 240 คน เพศหญิง 260 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 3 ภาษา

ภาษาจีน , ลานู , ลีซอ

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	15	คน
- อนุบาล	13	คน
- ประถม	45	คน
- มัธยม	8	คน
- อนุปริญญา/ปวส.	1	คน
- ปริญญาตรี	-	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย อาทือ เซอมีอ
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย อาโด เซอมีอ
2. นาย อาหือ มีเซ
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 - 1. นาย จ่านง ปัญญาเมืองมงคล
 - 2. นาย อาบะ เซอมีอ

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

ร่างกายแข็งแรง ปกติดี

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- ปลูกข้าว , ข้าวโพด

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป ,
- เลี้ยงสัตว์ขาย

4.3 พื้นที่ทำนา 1 ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 400 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 1,000 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ข้าว , ข้าวโพด
- ถั่วเหลือง

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

- การเกษตรเลี้ยงหมูฟาร์ม

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

- 5.1 วัด ไม่มี
- 5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม
 - น้ำศักดิ์สิทธิ์
 - ประตู่ผี
 - สุสาน
 - ศาลเจ้า
 - ชิงช้า
- 5.3 การนับถือศาสนา
 - ศาสนาพุทธ
 - ศาสนาคริสต์
- 5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน
 - ประเพณีปีไหมไข่แดง
 - ประเพณีไล่ชิงช้า
 - ประเพณีปีไหมลูกข่าง
 - ประเพณีปีไหมแดงกวา
 - ประเพณีปลุกข้าว

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 การศึกษา
- 6.2 ถนน
- 6.3 น้ำอุปโภคบริโภคและทำการเกษตรไม่เพียงพอ
- 6.4 อาชีพรองของคนในหมู่บ้านไม่มี

หมู่บ้าน พนาสวรรค์ หมู่ที่ 9

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านกลาง
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านจะบูนี
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านป่าคาสามัคคี
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านป่าคาสุขใจ

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

บ้านพนาสวรรค์ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2517 โดยผู้นำชื่อ นาย บันลือ ชีวิน จรัสเรือง เป็นผู้นำก่อตั้งหมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านมาแล้ว 3 คน ซึ่งผู้ใหญ่บ้านคนที่ 4 ได้รวมชาวเผ่าอาข่าเข้ามาอยู่ด้วยเมื่อปีพ.ศ. 2542 บริเวณพิกัด NE 678275

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นหุบเขาสลับเนินเขาและไหล่เขา

2.2 สภาพภูมิอากาศ

มี 3 ฤดู

- ฤดูร้อนอุณหภูมิเฉลี่ย 35 องศา อบอ้าว
- ฤดูฝนอุณหภูมิเฉลี่ย 30 องศา หนักถึงหนักมาก
- ฤดูหนาวอุณหภูมิเฉลี่ย 1 – 10 องศา ช่วงเช้าหมอกปกคลุมเต็มพื้นที่

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 2 สาย
 - คอนกรีต 1 สาย
 - ลาดยาง - สาย
 - ลูกรัง 1 สาย
- ไฟฟ้ามี 89 หลังคาเรือน
- ประปามี 67 หลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี 2 แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี 3 ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน พนาสวรรค์ มีจำนวน 114 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 720 คน เพศชาย 403 คน เพศหญิง 317 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 4 ภาษา

ภาษาจีน , ไทย , มูเซอ , อาข่า

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	40	คน
- อนุบาล	12	คน
- ประถม	136	คน
- มัธยม	32	คน
- อนุปริญญา / ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	2	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย ณรงค์ดี แซ่หวัง
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย บันตือ ชีวินจรัสเรือง
2. นาย เกรียงไกร
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
1. นาย จิ่งฟู แซ่จุง
2. นาย สุบิน ชีวินจรัสเรือง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

-

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- เกษตรกรรม

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป ทั้งในพื้นที่และต่างพื้นที่

4.3 พื้นที่ทำนา 30 ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 400 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 500 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ข้าว, ข้าวโพด
- ชา, กาแฟ
- เซอร์รี่

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

-

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัด ไม่มี

- ศาลเจ้า 1 แห่ง
- โบสถ์ 1 แห่ง

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

- การเรียกขวัญ
- ผูกข้อมือ

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาคริสต์
- บรรพบุรุษ
- บางส่วนนับถือกวนอิม

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- ปีใหม่
- ตรุษจีน
- แขงเม้ง
- สารทจีน
- ไหว้พระ

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 การขอบัตรประชาชนและสัญชาติ
- 6.2 พื้นที่ทำกิน พืชผลทางการเกษตรตกต่ำ
- 6.3 ถนนเข้า-ออก หมู่บ้าน

หมู่บ้าน แม่เต๋อ หมู่ที่ 10

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านห้วยหก (ต. แม่สลองใน อ. แม่ฟ้าหลวง)
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านแสงใหม่ (ต. ป่าตึง อ. แม่ฟ้าหลวง)
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี (ต. แม่สลองนอก)
ทิศตะวันตก	ติดกับ	สหภาพเมียนมาร์

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

หมู่บ้านแม่เต๋อเป็นชนเผ่าอาข่า “ลื้อมี” นับถือบรรพบุรุษและศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ เมื่อ 200 ปีที่ผ่านมาได้อาศัยอยู่ในประเทศจีน จากนั้นจึงอพยพมาอาศัยอยู่ที่ประเทศเมียนมาร์ แต่เนื่องจากสถานการณ์การเมืองในประเทศเมียนมาร์ไม่สงบจึงอพยพเข้ามาทางทิศเหนือของประเทศไทย คือหมู่บ้านห้วยแม่คำในปัจจุบัน ในขณะนั้นนำโดย นาย อ่าบ่อแยจ แลละ เป็นหัวหน้านำชาวบ้านอีกประมาณ 35 หลังคาเรือน มาปลูกหมู่บ้านใหม่ขึ้น ชื่อว่าหมู่บ้านแม่เต๋อในปัจจุบัน ในขณะนั้นได้ขึ้นทะเบียนอยู่กับต. ป่าตึง อ. แม่จัน จ. เชียงราย เป็นหมู่บ้านบริวารของหมู่ที่ 1 บ้านสันติคีรี ต่อมาได้แยกหมู่บ้านออกจากหมู่ที่ 1 มาเป็นหมู่ที่ 10 เมื่อ พ.ศ. 2540 ผู้ใหญ่บ้านทางการคนแรกของหมู่ที่ 10 บ้านแม่เต๋อคือ นาย อามเม เมอแล่ จากนั้นผู้ใหญ่บ้านคนดังกล่าวหมดวาระลงจึงได้คัดเลือกผู้ใหญ่คนใหม่คือ นาย สุทธิชัย แลละ เป็นผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

ตั้งอยู่บนยอดเขาสูงสลับซับซ้อนมีเทือกเขาลาดชันสลับแนวร่องน้ำและมีพื้นที่ราบตามแนวลาดชันเชิงเขาพื้นดินอุดมสมบูรณ์ ตั้งอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 1,200 กิโลเมตร

2.2 สภาพภูมิอากาศ

อากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปี

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 2 สาย

คอนกรีต	1	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	1	สาย

- ไฟฟ้ามี	76	หลังคาเรือน
- ประปามี	ทุกหลังคาเรือน	
- หอกระจายข่ามี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	ไม่มี	

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน แม่เตือ มีจำนวน 716 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 732 คน เพศชาย - คน เพศหญิง - คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 3 ภาษา

ภาษาจีน , ไทย , อาข่า

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	80	คน
- อนุบาล	80	คน
- ประถม	150	คน
- มัธยม	80	คน
- อนุปริญญา / ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	-	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย สุทธิชัย แลเฉอะ
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย อาโซ หวยชื่อ
2. นาย ลีแม ยีบรา

- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน

1. นาย ยาโซ อาข่า
2. นาย อาซา แลเฉอะ

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

-

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- เกษตรกรรมปลูกข้าว , ข้าวโพดและไม้ผลเมืองหนาว

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป ทั้งในและต่างประเทศ

- 4.3 พื้นที่ทำนา 50 ไร่
- 4.4 พื้นที่ทำสวน 200 ไร่
- 4.5 พื้นที่ทำไร่ 500 ไร่
- 4.6 พืชที่สำคัญได้แก่
 - ผักต่างๆ
 - ชา, กาแฟ
 - เซอร์รี่, ท้อ
- 4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน
 - ศูนย์วัฒนธรรม
 - แหล่งเรียนรู้ยาสมุนไพรที่ใหญ่ที่สุดในโลก
 - แหล่งศึกษาประวัติศาสตร์ชนเผ่าที่ยาวนานที่สุดในโลก
 - จุดชมวิว เมืองของ ประเทศเมียนมาร์

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

- 5.1 วัด ไม่มี
- 5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม
 - ประตุมุ่บ้าน (ประตูผี)
 - บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์
 - พิธีไหว้เจ้าป่าเจ้าเขา
 - ป่าช้า
- 5.3 การนับถือศาสนา
 - ศาสนาพุทธ
 - บรรพบุรุษ
- 5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน
 - เดือนเมษายน เทศกาลปีใหม่ไข่แดง
 - เดือนพฤษภาคม เทศกาลปลูกข้าว
 - เดือนสิงหาคม เทศกาลไล่จิ้งจี้
 - เดือนกันยายน เทศกาลไล่ผี
 - เดือนตุลาคม เทศกาลกินข้าวใหม่
 - เดือนธันวาคม เทศกาลปีใหม่ลูกข่าง

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

- 6.1 เงินทุนในการซื้อไม้ผล
- 6.2 น้ำการเกษตร
- 6.3 ไม่มีตลาดรองรับพืชผลทางการเกษตร
- 6.4 ถนนเชื่อมหมู่บ้านไปถึงสวนไร่

หมู่บ้าน เชียงจาไส หมู่ที่ 11

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านสามสูง
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านใหม่สันติ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านแม่จันทรง

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

เป็นอดีตคณะทหารจีนคณะชาติที่ผ่านการสู้รบจากจีนคอมมิวนิสต์และชนเผ่าต่างๆที่มาอยู่ร่วมกันจึงก่อตั้งเป็นหมู่บ้านเชียงจาไส คนที่มาอยู่คนแรกคือตระกูลแซ่เจียงเลขตั้งชื่อหมู่บ้านว่าเชียงจาไส

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

อากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปีและหนาวมากในฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 3 สาย		
คอนกรีต	1	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	2	สาย
- ไฟฟ้ามี	100	หลังคาเรือน
- ประปามี	170	หลังคาเรือน
- หอกระจายข่าวมี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	3	ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน เชียงจาไส มีจำนวน 170 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,040 คน เพศชาย 385 คน เพศหญิง 437 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 2 ภาษา

ภาษาจีน , อาข่า

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	30	คน
- อนุบาล	40	คน
- ประถม	100	คน
- มัธยม	30	คน
- อนุปริญญา/ ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	-	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย สมยศ ชีวินสว่างแสง
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย วุฒินันท์ ชีวินสว่างแสง
2. นาย อาโต เบเชศ
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย สุขสันต์ โสแซ
 2. นาง นิรนุช แซ่จาง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

สุขภาพร่างกายแข็งแรง

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- เกษตรกรรม

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป

4.3 พื้นที่ทำนา 60 ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 300 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 500 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

-

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

- การแสดงวัฒนธรรมชนเผ่าอาข่า
- ท่องเที่ยวสวนชา
- จุดชมวิวประจำหมู่บ้าน
- ทิวไร่

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัด ไม่มี

- ศาลเจ้า 1 แห่ง
- โบสถ์ 2 แห่ง

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

- ความเชื่อดั้งเดิมพิธีต่างๆ ของชนเผ่าจีน
- ความเชื่อดั้งเดิมพิธีต่างๆ ของชนเผ่าอาข่า

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาคริสต์
- บรรพบุรุษ

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- ประเพณีจีน ตรุษจีน , เเซงเม้ง , สารทจีน , ไหว้พระจันทร์ , ไหว้ศาลเจ้า , ไหว้เจ้าที่
- ประเพณีอาข่า ไถ้ชิงซ่า , กินข้าวใหม่

6. ญาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

6.1 ไม่มีสัญชาติ

6.2 ไม่มีเอกสารสิทธิ์

6.3 พื้นที่ทำการเกษตรไม่เพียงพอ

6.4 ถนน

6.5 ไฟฟ้าไม่ทั่วถึง

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านกลาง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านอาหม
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

เดิมหมู่บ้านใหม่สันติเป็นบริวารของหมู่ที่ 1 บ้านสันติคีรี โดยได้แยกเป็น หมู่ที่ 12 เมื่อพ.ศ. 2547 ผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือ นายเล็ก จุมพล ซึ่งได้ลาออกไปแล้ว ขณะนี้มี กำนัน บุญช่วย สุขยอดสำราญ รักษาการแทน

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนและทางลาดชัน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

อากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปีและหนาวมากในฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 2 สาย

คอนกรีต 1 สาย

ลาดยาง - สาย

ลูกรัง 1 สาย

- ไฟฟ้ามี - หลังคาเรือน

- ประปามี - หลังคาเรือน

- หอกระจายข่าวมี 1 แห่ง

- ร้านค้าในหมู่บ้านมี 8 ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้านใหม่สันติ มีจำนวน 165 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากร ทั้งหมด 1,026 คน เพศชาย 528 คน เพศหญิง 498 คน

3.2 ภาษาถิ่นมี 4 ภาษา

ภาษาจีน , อาข่า , ไทยใหญ่ , ลahu

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน - คน
- อนุบาล 46 คน
- ประถม 171 คน
- มัธยม 35 คน
- อนุปริญญา/ ปวส. - คน
- ปริญญาตรี - คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ -
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ -
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 1. นาย อาโซ มาเยอะ
 2. นางสาว อุบล แซ่หวัง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

-

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- เกษตรกรรม ปลูกชา , กาแฟ , ข้าวไร่ ต่างๆ

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไปในตำบลและต่างจังหวัด

4.3 พื้นที่ทำนา - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 40 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 700 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

- ชา , กาแฟ
- เซอร์รี่
- ข้าวโพด , ข้าวไร่

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

- ไร่ชาวังพุดตาล

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัด ไม่มี

- โบสถ์ 2 แห่ง

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

-

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาพุทธ
- ศาสนาคริสต์

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

-

6. ๗หาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

6.1 พื้นที่ทำการเกษตรไม่เพียงพอ

6.2 ความยากจน

หมู่บ้าน ตงจาไฮ หมู่ที่ 13

1. ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดกับ	หมู่บ้านสันติคีรี
ทิศใต้	ติดกับ	หมู่บ้านหล่อโย (ต. ป่าดิ่ง)
ทิศตะวันออก	ติดกับ	หมู่บ้านพนาสวรรค์
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านโลจังชน

1.2 ประวัติหมู่บ้าน

ตั้งแต่ก่อน พ.ศ. 2506 เป็นหมู่บ้านเผ่าลีซูลำยองอยู่ในเขตพื้นที่ ต่อมาเมื่อประมาณพ.ศ. 2508 อธิบดีทหารจีนคณะชาติเข้ามาอาศัยต่อ โดยชาวเผ่าลีซูลำยองได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่อื่นแล้ว หลังจากนั้นได้ตั้งชื่อหมู่บ้านเป็นหมู่บ้าน ตงจาไฮ ซึ่งมีชนเผ่าจีน, อาข่า, ลั้วะ และหมู่บ้านได้ทำการแยกออกจากหมู่ที่ 1 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2546 จึงเป็นหมู่ที่ 13 ของ ต. แม่สลองนอก

2. ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้าน

2.1 สภาพภูมิประเทศ

เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อน

2.2 สภาพภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน
- ฤดูฝน
- ฤดูหนาว

2.3 สาธารณูปโภคของชุมชน

- ถนนมี 4 สาย		
คอนกรีต	1	สาย
ลาดยาง	-	สาย
ลูกรัง	3	สาย
- ไฟฟ้ามี	45	หลังคาเรือน
- ประปามี	42	หลังคาเรือน
- หอกระจายข่ามี	1	แห่ง
- ร้านค้าในหมู่บ้านมี	1	ร้าน

3. สภาพทั่วไปด้านสังคมของหมู่บ้าน

3.1 ลักษณะประชากร

หมู่บ้าน ดงจาไซ มีจำนวน 133 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากรทั้งหมด 736 คน เพศชาย 375 คน เพศหญิง 361 คน

3.2 ภาษาลิ้นมี 3 ภาษา

ภาษาจีน , อาข่า , ลื้อ

3.3 การศึกษาของคนในหมู่บ้าน

- เด็กเล็กก่อนวัยเรียน	40	คน
- อนุบาล	23	คน
- ประถม	73	คน
- มัธยม	46	คน
- อนุปริญญา / ปวส.	-	คน
- ปริญญาตรี	-	คน

3.4 การปกครอง

- ผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ นาย ณรงค์ชัย แซ่หลี่
- ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชื่อ 1. นาย พลทัต หมื่อและ
2. นาย วีระ ทวีอภิรดีบารมี
- สมาชิก อบต. ประจำหมู่บ้าน
 - 1. นาย สุรชัย พิมลธิติกุล
 - 2. นางสาว สลิดา แซ่จ้ง

3.5 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน

-

4. สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้าน

4.1 อาชีพหลักของหมู่บ้าน

- เกษตรกรรม

4.2 อาชีพรองของชาวบ้าน

- รับจ้างทั่วไป

4.3 พื้นที่ทำนา - ไร่

4.4 พื้นที่ทำสวน 260 ไร่

4.5 พื้นที่ทำไร่ 260 ไร่

4.6 พืชที่สำคัญได้แก่

-

4.7 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในหมู่บ้าน

-

5. ประเพณี วัฒนธรรมและความคิดความเชื่อ

5.1 วัด ไม่มี

- สถานธรรมเจ้าแม่กวนอิม 1 แห่ง

5.2 ความเชื่อและพิธีกรรม

-

5.3 การนับถือศาสนา

- ศาสนาคริสต์
- เจ้าแม่กวนอิม

5.4 ประเพณีที่สำคัญในแต่ละเดือน

- ปีใหม่
- ตรุษจีน

6. ปัญหาของชาวบ้านในพื้นที่ปัจจุบัน

6.1 พื้นที่ทำการเกษตรไม่เพียงพอ

6.2 การว่างงานของชาวบ้าน

6.3 น้ำอุปโภคบริโภคและใช้ทำการเกษตรไม่เพียงพอ

6.4 ปัญหาขยะ

6.5 ถนน